

165. En visa jag vill sjunga

1. En visa jag vill sjunga blott för dig,
du falska vän, som övergivit mig
Varför du upplöst har ditt vänskapsband,
vet icke jag, jag ensam vandra skall

2 Så satt jag här i ensamhet och kval
Med sorgset bröst jag tänkte på min vän,
den jag så mycket, mycket älskat har,
hon övergav mig, för jag fattig var

3. Men sök dig då en rik och bättre vän,
den du kan leva lyckligt med och säll
Men gör mot den ej som du gjort mot mig
Jag får väl ensam vandra fram min stig

4. O, vad jag haver lidit sedan då
jag första gång på dina ögon såg
Om jag de ögon aldrig skådat har,
jag hade varit fri från sorg och kval

5. Men nu har glädjen sig förvänt i sorg,
sen jag av vännen min har fått en korg
Den jag med tunga steg nu bära får
För dig, för dig jag fäller mången tår

6. När jag ser ungdomen tillsammans gå,
då sitter jag och fäller mången tår
Då tänker jag uppå de flydda dar,
hur mången gång jag i ditt sällskap var

7. Men nu så klappar hjärtat i mitt bröst,
jag hoppas snart jag får en annan tröst,
fast jag ej mer vid din sida får
framleva alla mina levnadsår